

“
Les festes
són les formes
més complexes
de ritualitat
”

Manuel Delgado

Doctor en antropologia
per la Universitat de Barcelona

Per aquest popular antropòleg dir que la festa és un instrument de cohesió o un vehicle de proclamació de la identitat és una obvietat. L'any olímpic Delgado presentava l'assaig titulat *La festa a Catalunya, avui*. Aquest professor d'antropologia urbana i escriptor, demostra tenir les coses ben clares pel que fa al caràcter simbòlic de la festa i a la sociabilitat que genera al seu voltant. La festa és, en darrera instància, una eina d'autoconeixement. “Qualsevol societat que tingui una certa preocupació sobre la seva cohesió i que vulgui reflexionar sobre ella mateixa, fa festes. Sempre, a tot arreu. Poques coses hi ha tan universals en la condició humana”.

Ha definit la festa com una “màquina paradoxal”. Ens ho podria explicar?

La festa afirma el mateix que nega, nega el mateix que afirma. Ens permet proclamar qui som, afirmar la nostra identitat; però també és una oportunitat perquè cadascú s'oblidi de qui és, ofereix la possibilitat de dissoldre's en una situació d'efervescència, d'anonimat.

Tot i reinventar una anècdota del passat, la de Granollers és una festa major de creació recent. Quin valor té a nivell antropològic?

Exactament el mateix que si tingués 300 anys d'antiguitat. És del tot irrellevant. Quan una tradició pot considerar-se com a tal? És més, moltes de les tradicions ancestrals del nostre poble patirien un cert neguit si s'enfrontessin a la seva data de naixement, molt més recent del que sovint ens pensem. I no parlem del cas més emblemàtic i espectacular d'invent de tradició, que és la Mercè. Barcelona ha estat capaç d'inventar-se un entramat festiu tant extremadament ric, complex i a més a més eficient a l'hora d'aconseguir adhesions, que no sé què se li pot retreure.

Quines son les festes més interessants de Catalunya, des d'un punt de vista antropològic?

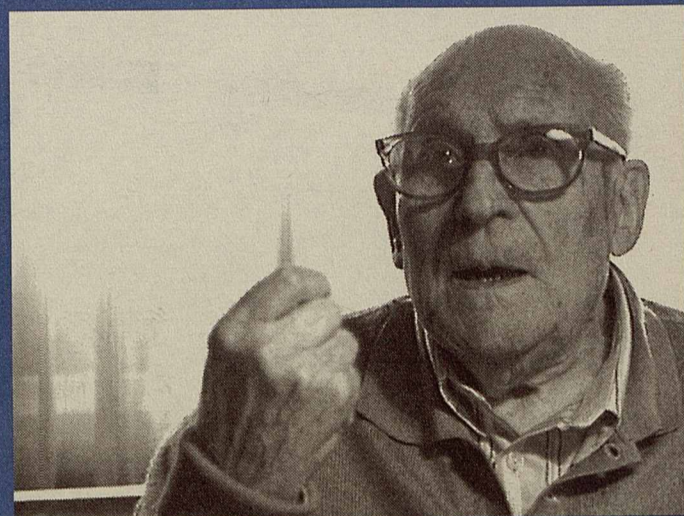
Crec que les festes sempre són més interessants en la mesura que poden ser descobertes com a expressions de cultura popular, de cultura viva. Per tant, persones que facin alguna cosa plegades, el mateix dia a la mateixa hora, seguint un cert protocol, estaran protagonitzant una festa interessant. Deixant de banda els continguts més o menys escenogràfics, és la vitalitat, la vigència, la capacitat que tenen de generar vida social i de mostrar que les persones som capaces de fer alguna cosa més que obeir.

En uns moments en què estem més connectats al món que mai —a través d'Internet, el telèfon mòbil, la TV per satèl·lit...—, però alhora també aïllats, quin futur li espera, a la festa?

No crec que pugui parlar-se de crisi. De fet, ara no n'hi ha menys que abans. Encara que pugui semblar insòlit, el consumisme o la ciutat per als vianants -fenòmens que son intrínsecament nous- han implicat una revitalització de la l'ocupació festiva del carrer.

En certa mesura la moda, el consum, la publicitat, l'esport, la política o la música han esdevingut fonts a través de les quals la festa ha aconseguit no ja només sobreviure a dures penes, sinó buscar i trobar noves formes d'expressió, d'existència. Són magnífiques oportunitats perquè la festa demostrï la seva antiga eficàcia. I d'altra banda, moviments radicals i alternatius, també han emprat fórmules d'expressió externa d'inequívoca inspiració festiva.

FERRAN SALAMERO

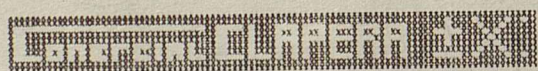
Avalador de Blancs i Blaus

Quan en el ja llunyà 1983 es va presentar la fórmula de la nova festa major, pocs sabien què passaria amb aquella agosarada proposta. A banda del grup de joves vinculats a l'associació de veïns de Sota el Camí Ral, promotors de la idea, i de l'equip de govern amb la Montserrat Illa com a regidora de Cultura, que la va acceptar, també va haver-hi gent que hi va apostar decididament. En Ferran Salamero va ser una d'aquestes persones.

Segurament, uns mesos abans que comencés tot plegat, poques persones de la nostra ciutat s'haurien imaginat el degà de la premsa local fent de president honorífic d'un grup de gent que va capgirar la festa major de Granollers. Encara menys se'l podien imaginar portat sobre les espatlles d'aquells joves com si fos un torero, celebrant els èxits com a entrenador de l'equip de futbol dels Blaus. El mateix paper que va tenir el mestre Ruera, per a la colla blanca. L'any 1993 va fer-se el primer repte oficial, durant la inauguració de l'exposició del desè aniversari de Blancs i Blaus. Una altra vegada ens va fer costat amb els rodolins que l'enfrontaven festivament a l'estimat amic Esteve Ferrer, el pare Ferrer.

En Ferran Salamero va ser, doncs, una persona cabdal a l'hora de presentar la nova proposta lúdica que la setmana del darrer dijous d'agost impregna persones, places i carrers de festa, de Festa Major.

Paco Cruz
Colla dels Blaus

Marià Maspons, 4 - 08400 GRANOLLERS
Tel. 93 870 45 42 - Fax 93 879 38 15

Ofimàtica

Marià Maspons, 4
08400 GRANOLLERS
Tel. 93 870 45 42 - Fax 93 879 38 15
nurria@vallesnet.com

Clapera Ordinadors

Av. Sant Esteve, 16 - 08400 GRANOLLERS
Tel. 93 860 07 60 - Fax: 93 879 36 90 - e.mail: clapera@intercom.es

Informàtica

Av. Sant Esteve, 18
08400 GRANOLLERS
Tel. 93 860 07 60 - Fax 93 879 36 90
clapera@intercom.es

SERVEIS GENERALS DE COPISTERIA
i REPOGRAFIA DIGITAL
COPIES COLOR EN PETIT i GRAN FORMAT

COPISTERIES PALAU

MÉS QUE UNA COPISTERIA
carrer Sta. Esperança, 7
carrer Verge de Núria, 21

telèfons d'informació:
93 870 15 69 - 93 970 68 47
e-mail: copi_palau@teleline.es

Granollers

Afany en servir cada dia millor